

וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן

לְשִׁתּוֹת עִם־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה:

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשְּׁנִי

בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מִה־שְׁאַלְתְּךָ אֶסְתֵּר

הַמַּלְכָּה וְתַנְתֵּן לִּי

וּמִה־בְּקִשְׁתְּךָ עַד־חֲצֵי הַמַּלְכוּת וְתַעֲשֵׂ:

וְתַעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתֹאמֶר

אִם־מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ

וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב

תִּנָּתֶן־לִי נַפְשִׁי בְּשִׁאלְתִּי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִּי:

כִּי נִמְכַרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לַהֲרוֹג

וְלֹא־בָדַד וְאֵלּוּ לְעַבְדִּים וְלִשְׁפָחוֹת

נִמְכַרְנוּ הַחֲרָשְׁתִּי

כִּי אֵין הַצָּר שׁוֹה בְּנוֹק הַמֶּלֶךְ: ס

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוּשׁ וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר

הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאִי־זֶה הוּא

אֲשֶׁר־מְלֹאוֹ לְבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן:

וְתֹאמֶר־אֶסְתֵּר אִישׁ צָר וְאוֹיֵב

הַמֶּן הִרְעָה זֶה וְהַמֶּן נִבְעַת

מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה:

וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּחִמְתּוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן

אֶל־גִּנַּת הַבַּיִת וְהַמֶּן עָמַד לְבִקֵּשׁ

עַל־נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה

כִּי־כָלְתָה אֵלָיו הִרְעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ:

וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנַּת הַבַּיִת אֶל־בֵּיתוֹ

מִשְׁתֵּה הַיַּיִן וְהַמֶּן נָפַל עַל־הַמֶּטֶה אֲשֶׁר

אֶסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲגַם לְכַבּוֹשׁ

אֶת־הַמַּלְכָּה עַמִּי בְּבֵית הַדְּבָר

יָצָא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הַמֶּן חָפּוּ: ס

¹ wayyābō³ hammélek wəhāmān

lištōt³ ‘im-²estēr hammalkā^h

²wayyō²mer hammélek lə²estēr gam bayyôm haššēnī

bəmištē^h hayyāyin ma^h-ššo²‘ēlātēk² ‘estēr

hammalkā^h wətinnaṭēn lāk²

ūma^h-baqqāšātēk² ‘ad-ḥāšī hammalkūt² wəṭē‘ās

³ watta‘an² ‘estēr hammalkā^h watto²mar

‘im-māšā‘ūtī ḥēn bə‘ēne²‘kā hammélek²

wə‘im-‘al-hammélek² tōb

tinnaṭēn-lī napšī biš²‘ēlātī wə‘ammī bəbaqqāšātī

⁴ kī nimkārnu ‘ānī wə‘ammī ləhašmīd laḥārōg

ūlə‘abbēd wə‘illū la‘ābādīm wəlišpāhōt

nimkārnu heḥēraštī

kī ‘ēn haššār šōe^h bənēzeq hammélek²

⁵ wayyō²mer hammélek² ‘āḥašwērōš wayyō²mer lə²estēr

hammalkā^h mī hū² ze^h wə‘ē-ze^h hū²

‘āšer-məlā‘ō libbō la‘āšōt² kēn

⁶ watto²mer-²estēr ‘iš šar wə‘ōyēb

hāmān hārā‘ hazze^h wəhāmān niḅ‘aṭ

millipnē hammélek² wəhammalkā^h

⁷ wəhammélek² qām baḥāmāto mimmištē^h hayyāyin

‘el-ginnaṭ habbitān wəhāmān ‘āmaḏ ləbaqqeš

‘al-napšō mē²estēr hammalkā^h kī rā‘ā^h

kī-kāltā^h ‘ēlāyw hārā‘ā^h mē²et² hammélek²

⁸ wəhammélek² šāb migginnat² habbitān ‘el-bēt

mištē^h hayyāyin wəhāmān nōpēl ‘al-hamittā^h ‘āšer

‘estēr ‘āle²hā wayyō²mer hammélek² ḥāgam liqbōš

‘et-hammalkā^h ‘immī babbāyit² haddāḅār

yāšā² mippi hammélek² ūpənē hāmān ḥāpū

¹ Przyszedł więc król z Hamanem, aby ucztować z królową Esterą.

² A król rzekł do Estery także w drugim dniu podczas picia wina: «Jakie jest twoje życzenie, królowo Estero, a będzie ci dane, i co za prośba twoja? Choćby to była połowa królestwa, stanie się».

³ W odpowiedzi rzekła królowa Estera: «Królu, jeśli mnie darzysz życzliwością i jeśli królowi się podoba, to niech będzie darowane mi życie na moją prośbę i lud mój na moje życzenie!

⁴ Albowiem sprzedano nas, mnie i mój lud, aby nas wygładzić, wymordować i zniszczyć. Gdyby nas sprzedano tylko jako niewolników i niewolnice, milczałabym, chociaż nie wynagrodzi nigdy ciemżyciel szkody królowi».

⁵ A na to odpowiedział król Aswerus i rzekł królowej Esterze: «Któż jest ten, który zawział się w sercu swoim, aby to uczynić, i gdzie on jest?»

⁶ I odpowiedziała Estera: «Tym przeciwnikiem i wrogiem jest Haman, ten niegodziwiec». Haman zaś zatrzwożył się wobec króla i królowej.

⁷ Wtedy król w gniewie swoim wstał od picia wina i *poszedł* do pałacowego ogrodu. Haman zaś stanął przed królową Esterą, aby prosić o życie swoje, ponieważ dostrzegł, że król postanowił jego zgubę.

⁸ Potem król wrócił z pałacowego ogrodu do domu, gdzie pito wino, Haman zaś upadł na łożo, na którym spoczywała Estera. A na to król rzekł: «Czy jeszcze chce zgwałcić królowę w mojej obecności, w domu?» Słowo wyszło z ust króla, a twarz Hamana zakryto.

וַיֹּאמֶר חַרְבוֹנָה אֶחָד מִן־הַפָּרְסִים⁹
 לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה־הָעֵץ
 אֲשֶׁר־עָשָׂה הַמֶּן לְמַרְדֵּכִי אֲשֶׁר
 דִּבֶּר־טוֹב עַל־הַמֶּלֶךְ עַמֵּד בְּבַיִת הַמֶּן
 גְּבוּהַ חֲמוֹשִׁים אַמָּה
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תִּלְהוּ עִלָּיו:
 וַיִּתְּלוּ אֶת־הַמֶּן עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר־הֵכִין¹⁰
 לְמַרְדֵּכִי וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכְכָה: פ

⁹ wayyômer ḥarbônā^h ʔehād min-hassārîsîm
 liḵnê hammélek gam hinnē^h-hāʕēs
 ʔāšer-ʕāsā^h hāmān ləmordōkay ʔāšer
 dibber-ṭōb ʕal-hammélek ʕōmēd bəbēt hāmān
 gāḇō^h ḥāmiššîm ʔammā^h
 wayyômer hammélek təlúhū ʕālāyw
¹⁰ wayyitlū ʔet-hāmān ʕal-hāʕēs ʔāšer-hēkîn
 ləmordōkāy waḥāmat hammélek šākākā^h

⁹ I rzekł Charbona, jeden z eunuchów, którzy pełnili służbę przed królem: «Oto drzewo, które postawił Haman dla Mardocheusza, co radził dobrze królowi, stoi przed domem Hamana, wysokie na pięćdziesiąt łokci». I rzekł król: «Powieście go na nim!»

¹⁰ I powieszono Hamana na drzewie, które przygotował Mardocheuszowi, a uspokoił się gniew króla.